

TÌM VÀNG TRONG ĐỔNG RÁC

Một Trái Tim Đầy Hy Vọng.

Williams Rathje thích rác rến. Nhà sư khảo giáo dục Đại học Harvard này tin rằng chúng ta có thể học hỏi rất nhiều từ những đống rác của thế gian. Các nhà khảo cổ luôn luôn quan sát rác rến để nghiên cứu một xã hội. Rathje cũng làm vậy; Ông không mất thời gian chờ đợi. *Đồ Ăn Rác Rến*, là danh hiệu tổ chức của Ông, du hành khắp lục địa, đào xới những bãi rác và nghiên cứu các thói quen ăn uống của chúng ta, kiểu cách trang phục, cùng mức độ kinh tế. Rathje có thể tìm được ý nghĩa trong rác rến của chúng ta.

Tổ chức của Ông nghiên cứu rằng một gia đình trung bình phế thải từ 10 đến 15% thức ăn đặc. Một người Hoa kỳ trung bình mỗi ngày bỏ đi nửa cân (Anh) rác, và bãi phế thải lớn nhất tại Hoa kỳ, gần Thị xã New York, có đủ rác để lấp đầy con Kinh Panama. Theo Ông Rathje, thời gian rác rến mục nát lâu hơn chúng ta tưởng. Ông đã gặp một miếng thịt còn nguyên từ năm 1973 và những tờ nhật báo còn đọc được từ thời Tổng thống Truman. Rathje học được rất nhiều bằng cách nhìn vào sự ô tạp của chúng ta.

Đọc về Rathje khiến tôi ngỡ ngàng: một "Học giả Rác rến" phải như thế nào? Khi Ông thuyết trình, phải chăng những điều Ông nói như là một cuộc "đàm thoại rác rến"? Những buổi họp tham mưu của Ông được coi như những buổi "kiểm thảo rác rến"? Những chuyến công tác của Ông được gọi là "việc làm rác rến"? Ban ngày, lúc Ông suy tư về công việc của Ông, vợ Ông bảo Ông phải vứt bỏ rác rến trong tâm trí Ông?

Dù rằng tôi thích để công việc dơ dáy cho Rathje, sự quan tâm của Ông đối với rác rến đã tác động tới. Nếu chúng ta cũng học làm giống như Ông, thì sao? Giả như chúng ta thay đổi phương cách chúng ta nhìn những đống rác ngổn ngang trên con đường chúng ta? Sau cùng, Bạn có chịu nổi hòa mình với đống rác? Lưu thông tắt nghẽn. Máy vi tính kẹt rồi. Đình hoãn những chuyến nghỉ ngơi.

Rồi sau đó, có những ngày chiếc Xe tải rác không thể chở tất cả những rác rến mà chúng ta đối diện: các hóa đơn bệnh viện, các chứng từ ly dị, tiền lương bị cắt giảm, những kẻ phản bội. Bạn phải làm gì khi trọn một xe tải buồn phiền trút đổ lên Bạn?

Trên vách văn phòng của Rathje có một khung tựa đề mà Ông tìm được trong một tờ báo: "*Vàng Trong Rác Rến*." Vị "Học giả rác rến" này tìm được kho tàng rác. Chúa Jesus cũng làm như vậy. Điều mà mọi người khác gọi là bất hạnh, thì Ông thấy thuận lợi. Và bởi Ông thấy điều mà những người khác không thấy, Ông tìm được điều mà những người khác hụt mất.

Từ đầu mục vụ của Ngài, nói về thị giác chúng ta, Chúa Jesus đã phán điều này: "*Mắt các người như những cửa sổ trong thân thể các người. Nếu các người mở mắt rộng lớn trong sự kỳ diệu và tin tưởng, thì thân thể các người tràn ngập ánh sáng. Nếu các người sống bằng cặp mắt nhắm lại trong tham lam và bất tín thì thân thể các người là một căn hầm u tối*" (Mat. 6:22,23 MSG).

Nói cách khác, chúng ta nhìn cuộc đời thế nào, thì chúng ta sống cuộc đời như thế đó. Nhưng Chúa Jesus thể hiện nhiều hơn là chỉ nói nguyên lý này, Ngài làm gương mẫu cho điều đó.

ĐÊM ĐEN NHẤT TRONG LỊCH SỬ

Trong đêm trước khi Ngài thọ hình, một bãi rác đau khổ thật sự tuôn đổ trên Chúa Jesus. Một quăng nào đó giữa nơi cầu nguyện tại Gethsemane và phiên tòa ngạo mạn, là chỗ phải gọi là quang cảnh đen tối nhất trong thảm kịch lịch sử loài người.

FINDING GOLD IN THE GARBAGE

A Hope-Filled Heart

William Rathje likes garbage. This Harvard-educated researcher is convinced we can learn a lot from the trash dumps of the world. Archaeologists have always examined trash to study a society. Rathje does the same; he just eliminates the wait. The Garbage Project, as he calls his organization, travels across the continent, excavating landfills and documenting our eating habits, dress styles, and economic levels.' Rathje is able to find meaning in our garbage.

His organization documented that the average household wastes 10 percent to 15 percent of its solid food. The average American produces half a pound of trash per day, and the largest landfill in America, located near New York City, has enough trash to fill the Panama Canal. According to Rathje, trash decomposes more slowly than we thought it did. He found a whole steak from 1973 and readable newspapers from the Truman presidency. Rathje learns a lot by looking at our junk.

Reading about Rathje made me wonder, what is it like to be a "garbologist"? When he gives a speech, is the address referred to as "trash talk"? Are his staff meetings designated as "rubbish reviews"? Are his business trips called "junkets"? When he day-dreams about his work, does his wife tell him to get his mind out of the garbage?

Though I prefer to leave the dirty work to Rathje, his attitude toward trash intrigues me. What if we learned to do the same? Suppose we changed the way we view the garbage that comes our way? After all, don't you endure your share of rubbish? Snarled traffic. Computer foul-ups. Postponed vacations.

And then there are the days that a Dumpster couldn't hold all the garbage we face: hospital bills, divorce papers, pay cuts, and betrayals. What do you do when an entire truck of sorrow is dumped on you?

On Rathje's office wall is a framed headline he found in a paper: "Gold in Garbage." This garbologist finds treasure in trash. Jesus did the same. What everyone else perceived as calamity, he saw as opportunity. And because he saw what others didn't, he found what others missed.

Early in his ministry Jesus said this about our vision: "Your eyes are windows into your body. If you open your eyes wide in wonder and belief, your body fills up with light. If you live squinty-eyed in greed and distrust, your body is a dank cellar" (Matt. 6:22-23 MSG).

In other words, how we look at life determines how we live life. But Jesus did much more than articulate this principle, he modeled it.

THE DARKEST NIGHT IN HISTORY

On the night before his death, a veritable landfill of woes tumbled in on Jesus. Somewhere between the Gethsemane prayer and the mock trial is what has to be the darkest scene in the history of the human drama.

Dù trọn màn kịch không hơn năm phút, biến cố có đủ xấu xa chất đầy một ngàn Xe tải rác. Ngoại trừ Đấng Christ, không một người nào làm điều lành. Lục soát hiện trường, để tìm chút can đảm hay một vết phẩm tính, Bạn không thể gặp. Cái mà Bạn sẽ gặp là một đồng phân đối trá và phản bội. Tuy nhiên, trong mọi thứ đó, Chúa Jesus thấy lý do để hy vọng. Và trong cái nhìn của Ngài, chúng ta tìm được một tấm gương để noi theo.

“Hãy chỗi dậy, chúng ta phải đi. Kìa, con người trở nghịch cùng Ta đã đến.”

Đang khi Chúa Jesus còn phán, Judas, một trong mười hai sứ đồ, đi lên. Cùng với hắn có nhiều người mang gươm và gậy là những kẻ đã được các thầy tế cả cùng những người lãnh đạo cao niên Do thái giáo sai đi. Judas đã lập mưu cho họ một dấu hiệu, nói rằng: “Người tôi hôn là Jesus. Hãy bắt hắn.” Tức thì Judas tiến đến Chúa Jesus và nói: “Kính chào Thầy!” rồi hôn Ngài.

Chúa Jesus đáp: “Bạn ơi, cứ thực hiện điều Bạn định làm.”

Sau đó, người ta tóm lấy Chúa Jesus và bắt Ngài. Khi việc này xảy ra, một trong các môn đồ của Chúa Jesus tra tay vào gươm của Ông và rút gươm ra. Ông đánh người hầu của vị thượng tế và cắt lia vành tai hắn.

Chúa Jesus phán với người môn đồ: “Hãy tra gươm người trở vào chỗ của nó. Hết thấy những kẻ dùng gươm sẽ bị giết bằng gươm. Hắn người biết rằng Ta có thể cầu xin Thiên Phụ Ta, và Ngài sẽ cấp cho Ta hơn mười hai đạo binh thiên sứ. Nhưng việc phải xảy ra thế này để ứng nghiệm lời Kinh Thánh dạy.”

Rồi Ngài phán với đám người: “Các người đến để bắt Ta bằng gươm và gậy như Ta đã phạm một trọng tội. Hằng ngày Ta ngồi dạy trong Đền Thờ, mà các người không đến đó để bắt Ta. Nhưng hết thấy những việc này đã xảy ra hầu ứng nghiệm điều các tiên tri đã viết.” Sau đó, tất cả các môn đồ của Chúa Jesus bỏ Ngài và chạy trốn (Mat. 26:46-56).

Nếu có một phóng viên nào được phái đến để tường trình vụ bắt bớ này, đầu đề của Ông có thể là:

MỘT ĐÊM TẮM TỐI CHO CHÚA JESUS

Giảng Sư Người Galilean Bị Bạn Bè Bỏ Rơi

Thứ sáu vừa qua, họ tiếp đón Ngài với những cành chà là. Đêm qua, họ bắt Ngài bằng những lưỡi gươm. Thế giới của Chúa Jesus ở Nazareth trở nên chua ối, khi Ngài bị vây bắt bởi một đám quân binh và dân chúng nổi giận, trong một thảo viên ngoài tường thành. Chỉ một tuần từ lúc nhập khải hoàn môn, danh tiếng Ngài lao xuống vực thẳm khốc. Thậm chí những kẻ theo Ngài, không dám nhận mối liên hệ với Ngài. Các môn đồ, là những người từng hãnh diện được ở bên Ngài mới tuần trước đây, đã trốn khỏi Ngài đêm qua. Công chúng la hét đòi xử tử Ngài, các môn đồ chối không liên hệ với Ngài, tương lai của Người Giảng Đạo nổi danh thấy như tiêu tan, và sứ mạng Ngài đối đầu thấy như co lại.

Đêm tắm tối nhất trong đời Chúa Jesus được đánh dấu bằng khủng hoảng này đến khủng hoảng khác. Trong chốc lát, chúng ta sẽ thấy điều Chúa Jesus đã thấy, song trước nhất, chúng ta hãy chú ý điều mà một quan sát viên có thể đã chứng kiến trong Vườn Gethsemane.

Trước nhất, Ông có thể đã chứng kiến một **Lời Cầu Nguyện không được đáp ứng**. Ngài vừa dâng lên Thượng Đế một tiếng kêu buồn bã: “Cha ôi, nếu có thể, xin đừng ban cho con chén đau khổ này. Song hãy làm theo ý Cha, không phải ý con” (Mat. 26:39). Giờ đó không còn lời cầu nguyện bình thản và tịnh tâm. Matthew chép rằng Chúa Jesus “*thật buồn bã và xao xuyến*” (Mat. 26:37). Sứ phụ “*quỵ xuống đất*” (Mat. 26:39) và kêu khóc với Thượng Đế. Luke thuật rằng Chúa Jesus “*đầy đau đớn*” và “*mồ hôi Ngài như những giọt máu rơi xuống đất*” (Luke 22:44).

Though the entire episode couldn't have totaled more than five minutes, the event had enough badness to fill a thousand Dumpsters. Except for Christ, not one person did one good thing. Search the scene for an ounce of courage or a speck of character, and you won't find it. What you will find is a compost heap of deceit and betrayal. Yet in it all, Jesus saw reason to hope. And in his out-look, we find an example to follow.

“Get up, we must go. Look, here comes the man who has turned against me.”

While Jesus was still speaking, Judas, one of the twelve apostles, came up. With him were many people carrying swords and clubs who had been sent from the leading priests and the older Jewish Leaders of the people. Judas had planned to give them a signal, saying, “The man I kiss is Jesus. Arrest him.” At once Judas went to Jesus and said, “Greetings, Teacher!” and kissed him.

Jesus answered, “Friend, do what you came to do.”

Then the people came and grabbed Jesus and arrested him. When that happened, one of Jesus' followers reached for his sword and pulled it out. He struck the servant of the high priest and cut off his ear.

Jesus said to the man, “Put your sword back in its place. All who use swords will be killed with swords. Surely you know I could ask my Father, and he would give me more than twelve armies of angels. But it must happen this way to bring about what the Scriptures say.”

Then Jesus said to the crowd, “You came to get me with swords and clubs as if I were a criminal. Every day I sat in the Temple teaching, and you did not arrest me there. But all these things have happened so that it will come about as the prophets wrote.” Then all of Jesus' followers left him and ran away (Matt. 26:46-56).

Had a reporter been assigned to cover the arrest, his headline might have read:

A DARK NIGHT FOR JESUS

Galilean Preacher Abandoned by Friends

Last Friday they welcomed him with palm leaves. Last night they arrested him with swords. The world of Jesus of Nazareth turned sour as he was apprehended by a crowd of soldiers and angry citizens in a garden just outside the city walls. Only a week since his triumphant entry, his popularity has taken a fatal plunge. Even his followers refuse to claim him. The disciples who took pride in being seen with him earlier in the week took flight from him last night. With the public crying for his death and the disciples denying any involvement, the future of this celebrated teacher appears bleak, and the impact of his mission appears limited.

The darkest night of Jesus' life was marked by one crisis after another. In just a moment we will see what Jesus saw, but first let's consider what an observer would have witnessed in the Garden of Gethsemane.

First he would have seen **unanswered prayer**. Jesus had just offered an anguished appeal to God. “My Father, if it is possible, do not give me this cup of suffering. But do what you want, not what I want” (26:39). This was no calm, serene hour of prayer. Matthew says that Jesus was “*very sad and troubled*” (26:37). The Master “*fell to the ground*” (26:39) and cried out to God. Luke tells us that Jesus was “*full of pain*” and that “*his sweat was like drops of blood falling to the ground*” (Luke 22:44).

Chưa bao giờ thế gian dâng lên lời thỉnh nguyện cấp thiết đến thế. Và chưa bao giờ cõi trời đáp lại bằng sự che tai nín lắng. Lời cầu nguyện của Chúa Jesus không được đáp ứng. Thế nào Chúa Jesus và lời cầu nguyện không được đáp ứng cùng chung trong một câu? Điều đó không tương phản sao? Thế nào con trai của Ông Henry (Người sáng chế xe hơi) không có một chiếc xe Ford, và con cái của Ông Bill Gates (Vua điện tử) không có một máy vi tính? Thế nào Thượng Đế, chủ nhân những bảy gia súc trên ngàn đồi lại không cho con trai mình vật gì chẳng? Do đó, Chúa Jesus phải đối phó với vấn đề cầu nguyện không được đáp ứng. Và đây mới là khởi đầu. Hãy xem ai xuất hiện kế tiếp:

"Cùng với [Judas] có nhiều người mang gươm và gậy là những kẻ đã được các thầy tế cả cùng những người Lãnh đạo cao niên Do thái giáo sai đi... Sau đó, người ta tóm lấy Chúa Jesus và bắt Ngài. (Mat. 26:47:51)

Judas đến với một đám người giận dữ. Lần nữa, theo nhận định của quan sát viên, đám người này đại diện cho một khủng hoảng khác. Chúa Jesus không chỉ đối diện với sự cầu nguyện không được đáp ứng, Ngài còn phải đối phó sự **hầu việc không kết quả**. Chính những người mà Ngài đến để cứu họ, bây giờ họ đến để bắt Ngài.

Xin được hiến Bạn một sự kiện có thể biến đổi cảm nghĩ của Bạn về đêm đó. Có thể Bạn tưởng tượng rằng Judas hướng dẫn một lối (hay gần như vậy) binh lính mang theo hai hoặc ba cây đèn rọi. Nhưng, Matthew thuật rằng "nhiều người" đến để bắt Chúa Jesus. Và John chính xác hơn. Ông dùng chữ Greek (Hi Lạp) "speira" hoặc một "nhóm binh lính" (John 18:3). Tối thiểu, speira mô tả một nhóm hai trăm binh lính. Chữ này có thể mô tả một phái đoàn lớn cỡ một ngàn chín trăm người!

Trang bị theo mô tả của John, chính xác hơn, chúng ta thử tưởng tượng một dòng sông gồm hàng trăm binh lính tuôn chảy vào vườn. Thêm vào đó, số người dự khán không thể đếm, được Matthew đơn sơ gọi là "đám đông," vậy Bạn có một đám đông lớn dân chúng.

Chắc hẳn trong một nhóm cỡ này, sẽ có một người muốn bảo vệ Chúa Jesus. Ngài đến để trợ giúp nhiều người. Tất cả những bài giảng đó, tất cả những phép lạ đó. Bây giờ chúng sẽ sanh quả. Vậy nên chúng ta chờ đợi một người sẽ tuyên bố: "Chúa Jesus là một người vô tội!" Nhưng không ai làm. Không người nào nhân danh Ngài để tuyên bố. Những người mà Ngài đến để cứu, họ đã quay nghịch lại Ngài.

Chúng ta có thể tha thứ hầu hết đám đông. Sự giận dữ của chúng với Ngài quá ngắn ngủi, quá hững hờ. Có thể chúng không biết gì tốt hơn. Nhưng các môn đồ biết. Họ biết nhiều hơn. Họ biết Ngài tốt hơn. Nhưng họ có bảo vệ Ngài không? Ít khi. Viên thuốc đắng hơn hết mà Chúa Jesus phải nuốt là sự *phản bội không thể tưởng tượng* của các môn đồ.

Judas không là người duy nhất phản bội. Matthew khá chân thật khi Ông xưng nhận: "Hết thầy những kẻ theo Chúa Jesus đều bỏ Ngài và chạy trốn" (Mat. 26:26).

Bởi một lời ngắn ngủi như thế, "hết thầy" chắc chắn mang lại ít nhiều đau đớn. "Hết thầy những kẻ theo Chúa Jesus... đều chạy trốn." John chạy, Matthew chạy, Simon chạy, Thomas chạy. Họ tất cả đều chạy trốn! Chúng ta không cần đi xa để tìm kiếm lần chót lời này được dùng. Hãy chú ý câu Kinh Thánh chỉ cách năm hàng trước đoạn chúng ta đang bàn luận: "Peter thưa rằng: 'Con sẽ chẳng bao giờ nói Con không biết Thầy! Con sẽ cùng chết với Thầy!' Và các môn đồ khác cũng nói như vậy" (Mat. 26:35).

Never has earth offered such an urgent request. And never has heaven offered more deafening silence. The prayer of Jesus was unanswered. Jesus and unanswered prayer in the same phrase? Isn't that an oxymoron? Would the son of Henry have no Ford or the child of Bill Gates own no computer? Would God, the one who owns the cattle on a thousand hills, keep something from his own son? He did that night. Consequently, Jesus had to deal with the dilemma of unanswered prayer. And that was just the beginning. Look who showed up next:

"With (Judas) were many people carrying swords and clubs who had been sent from the leading priests and the older Jewish leaders of the people. . . . Then the people came and grabbed Jesus and arrested him" (Matt. 26:47,51).

Judas arrived with an angry crowd. Again, from the perspective of an observer, this crowd represents another crisis. Not only did Jesus have to face unanswered prayer, he also had to deal with *unfruitful service*. The very people he came to save had now come to arrest him.

Let me give you a fact that may alter your impression of that night. Perhaps you envision Judas leading a dozen or so soldiers who are carrying two or three lanterns. Matthew tells us, however, that "many people" came to arrest Jesus. John is even more specific. The term he employs is the Greek word "speira" or a "group of soldiers" (John 18:3). At minimum, speira depicts a group of two hundred soldiers. It can describe a detachment as large as nineteen hundred!

Equipped with John's description, we'd be more accurate to imagine a river of several hundred troops entering the garden. Add to that figure untold watchers whom Matthew simply calls "the crowd," and you have a mob of people.

Surely in a group this size there is one person who will defend Jesus. He came to the aid of so many. All those sermons. All those miracles. Now they will bear fruit. And so we wait for the one person who will declare, "Jesus is an innocent man!" But no one does. Not one person speaks out on his behalf. The people he came to save have turned against him.

We can almost forgive the crowd. Their contact with Jesus was too brief, too casual. Perhaps they didn't know better. But the disciples did. They knew better. They knew him better. But do they defend Jesus? Hardly. The most bitter pill Jesus had to swallow was the *unbelievable betrayal* by the disciples.

Judas wasn't the only turncoat. Matthew is admirably honest when he confesses, "All of Jesus' followers left him and ran away" (26:56).

For such a short word, *all* sure packs some pain. 'All of Jesus' followers . . . ran away.' John did. Matthew did. Simon did. Thomas did. They all did. We don't have to go far to find the last time this word was used. Note the verse just a few lines before our text: "But Peter said, 'I will never say that I don't know you! I will even die with you!' And all the other followers said the same thing" (26:35).

Tất cả đều nguyện trung thành, rồi tất cả đều chạy trốn. Từ ngoài nhìn vào, tất cả những gì chúng ta thấy đều là phản bội. Các môn đồ đã bỏ Ngài. Dân chúng đã chối Ngài. Và Thượng Đế cũng không nghe Ngài. Chưa bao giờ có rác rến quá nhiều trút lên một con người. Thử chất lên hết thảy sự bất trung của những người cha vô dụng, những bà vợ lừa dối, những đứa con hoang đàng và những công nhân bất chính thành một chồng cao, thì Bạn bắt đầu thấy những điều Chúa Jesus đã phải đối diện trong đêm đó. Từ một quan điểm con người, thế giới của Chúa Jesus đã sụp đổ. Không được trả lời từ thiên thượng, không được trợ giúp từ người đời, không có sự trung thành từ bạn hữu.

Chúa Jesus, trong đống rác đến tận cổ. Đây là cách tôi có thể mô tả quang cảnh đó. Đây là cách một phóng viên có thể mô tả quang cảnh đó. Đây cũng là cách một nhân chứng có thể diễn đạt lại. Nhưng đây không phải là cách Chúa Jesus nhìn thấy điều đó. Ngài thấy sự việc hoàn toàn khác hẳn. Ngài không quan tâm đến rác rến; Ngài đơn sơ không bị giới hạn trong đó. Dù gì, Ngài có thể thấy cái tốt trong cái xấu, mục tiêu trong đau đớn, và sự hiện diện của Thượng Đế trong vấn đề.

Chúng ta có thể dùng chút ít thị giác 20/20 của Chúa Jesus chẳng? Bạn và tôi sống trong một thế giới rác rến. Rác rến bắn thủ bữa bãi trong lối đi của chúng ta trên căn bản thường xuyên. Phải chăng chúng ta cũng có những lời cầu nguyện không được đáp ứng, những giấc mơ không thành đạt, và những kẻ phản bội không ngờ? Có khi nào Bạn được trao cho một bao rác bất hạnh và đau lòng? Hẳn là có. Xin được hỏi: Bạn sẽ làm gì với bao rác đó?

THẤY NHỮNG ĐIỀU CHÚA JESUS THẤY.

Bạn có nhiều cách chọn. Bạn có thể đem giấu nó. Bạn có thể lấy bao rác và dồn nó bên trong áo choàng của Bạn, hoặc nhét nó dưới chiếc áo dài của Bạn, và giả vờ như nó không có ở đó. Nhưng Bạn và tôi biết rằng chúng ta không thể lừa nghịch với bất cứ ai. Sớm hay muộn, nó sẽ bắt đầu hôi thúi. Hoặc Bạn có thể ngụy trang nó. Sơn nó thành màu xanh lá, đặt nó trên sân cỏ trước nhà, rồi nói với mọi người rằng đó là một cây cảnh. Lần nữa, sẽ không ai bị đánh lừa và không bao lâu nó sẽ tanh hôi. Vậy Bạn sẽ làm gì? Nếu Bạn theo gương Đấng Christ, Bạn sẽ học để thấy những thời khó khăn khác hẳn. Nên nhớ, Thượng Đế yêu Bạn đơn sơ trong lối sống của Bạn, nhưng Ngài không muốn để Bạn trong lối sống đó. Ngài muốn Bạn có một **trái tim đầy hy vọng** ... giống như Chúa Jesus.

Đây là điều Đấng Christ đã làm.

Ngài gặp được cái tốt trong cái xấu. Khó có thể thấy người nào tệ hơn Judas. Có người nói Ông là một con người tốt với một chiến lược "hậu hỏa." Tôi không nghĩ vậy. Kinh Thánh nói rằng: "*Judas... là một kẻ trộm. Ông giữ túi bạc và thường lấy trộm trong đó*" (John 12:6).

Ông là một người lừa đảo. Dù sao, Ông đã có thể sống trong sự hiện diện của Thượng Đế, từng trải những phép lạ của Đấng Christ và không thay đổi. Cuối cùng Ông quyết định thà Ông có tiền hơn có một người bạn, vậy Ông bán Chúa Jesus để được 30 miếng bạc. Xin lỗi, mọi đời sống con người đáng giá nhiều hơn 30 miếng bạc. Judas là một người vô lương, một kẻ lừa dối, một tên ăn mày. Ai có thể thấy Ông trong đường lối nào khác hơn?

Tôi không biết, nhưng Chúa Jesus biết. Chỉ cách vài phân trước mặt kẻ phản bội mình, Chúa Jesus nhìn Ông và nói: "*Bạn ơi, hãy thực hiện điều Bạn định làm*" (Mat. 26:50). Điều mà Chúa Jesus thấy trong Judas, xứng đáng để được gọi là một người bạn, tôi không thể tưởng tượng. Nhưng tôi biết chắc rằng Chúa Jesus không nói láo, và trong giây phút đó Ngài thấy một điều gì tốt đẹp trong con người thật xấu xa.

All pledged loyalty, and yet all ran. From the outside looking in, all we see is betrayal. The disciples have left him. The people have rejected him. And God hasn't heard him. Never has so much trash been dumped on one being. Stack all the disloyalties of deadbeat dads and cheating wives and prodigal kids and dishonest workers in one pile, and you begin to see what Jesus had to face that night. From a human point of view, Jesus' world has collapsed. No answer from heaven, no help from the people, no loyalty from his friends.

Jesus, neck deep in rubbish. That's how I would have described the scene. That's how a reporter would have described it. That's how a witness would have portrayed it. But that's not how Jesus saw it. He saw something else entirely. He wasn't oblivious to the trash; he just wasn't limited to it. Somehow he was able to see good in the bad, the purpose in the pain, and God's presence in the problem.

We could use a little of Jesus' 20/20 vision, couldn't we? You and I live in a trashy world. Unwanted garbage comes our way on a regular basis. We, too, have unanswered prayers and unfruitful dreams and unbelievable betrayals, do we not? Haven't you been handed a trash sack of mishaps and heartaches? Sure you have. May I ask, what are you going to do with it?

SEEING WHAT JESUS SEES

You have several options. You could hide it. You could take the trash bag and cram it under your coat or stick it under your dress and pretend it isn't there. But you and I know you won't fool anyone. Besides, sooner or later it will start to stink. Or you could disguise it. Paint it green, put it on the front lawn, and tell everybody it is a tree. Again, no one will be fooled, and pretty soon it's going to reek. So what will you do? If you follow the example of Christ, you will learn to see tough times differently. Remember, God loves you just the way you are, but he refuses to leave you that way. He wants you to have *a hope-filled heart* . . . just like Jesus.

Here is what Christ did.

He found good in the bad. It would be hard to find someone worse than Judas. Some say he was a good man with a backfired strategy. I don't buy that. The Bible says, "*Judas . . . was a thief. He was the one who kept the money box, and he often stole from it*" (John 12:6).

The man was a crook. Somehow he was able to live in the presence of God and experience the miracles of Christ and remain unchanged. In the end he decided he'd rather have money than a friend, so he sold Jesus for thirty pieces of silver. I'm sorry, but every human life is worth more than thirty pieces of silver. Judas was a scoundrel, a cheat, and a bum. How could anyone see him any other way?

I don't know, but Jesus did. Only inches from the face of his betrayer, Jesus looked at him and said, "**Friend, do what you came to do**" (Matt. 26:50). What Jesus saw in Judas as worthy of being called a friend, I can't imagine. But I do know that Jesus doesn't lie, and in that moment he saw something good in a very bad man.

Điều này có thể giúp, nếu chúng ta cũng làm như vậy. Làm sao chúng ta có thể? Lần nữa, Chúa Jesus chỉ dẫn chúng ta. Ngài đã không áp đặt tất cả những phiền trách trên Judas. Ngài đã thấy một thực hữu khác trong đêm đó: **“đây là ... thời kỳ khi tăm tối cai trị”** (Luke 22:53). Không thể nào Judas vô tội, cũng không thể nào Judas hành động một mình. Những kẻ tấn công Bạn cũng không hành động một mình. *“Chiến trận của chúng ta không phải chống lại con người trên đất, song chống lại những kẻ cai trị, những thẩm quyền, và những thế lực của thế gian tăm tối, chống lại các quyền lực tà linh trong cõi thiên thượng”* (Eph. 6:12).

Những kẻ phản bội chúng ta là nạn nhân của thế giới sa ngã. Chúng ta không cần áp đặt hết thảy những phiền trách trên họ. Chúa Jesus đã thấy trên mặt Judas đủ tốt để gọi Ông là bạn, thì Ngài cũng giúp chúng ta có thể làm như vậy với những người tổn thương chúng ta.

Chúa Jesus không chỉ thấy cái tốt trong cái xấu, mà Ngài còn **tìm thấy mục tiêu trong đau đớn**. Trong số tám mươi chín lời Chúa Jesus đã nói khi bị bắt, có ba mươi lời ám chỉ về mục tiêu của Thượng Đế.

“Sự việc phải xảy ra thế này để ứng nghiệm lời Kinh Thánh dạy” (Mat. 26:54).

“Hết thảy những việc này đã xảy ra hầu cho ứng nghiệm điều các tiên tri đã viết” (Mat. 26:56).

Chúa Jesus chọn cách thấy được sự phấn đấu tức khắc của mình như thành phần của một chương trình lớn lao hơn. Ngài nhìn sự chạm trán tại Gethsemane như một màn quan trọng nhưng đơn độc trong bản thảo vở kịch trên diễn trường của Thượng Đế.

Trong chuyến đi gần đây, tôi có chứng kiến một điều tương tự. Andrea con gái tôi cùng tôi đi về St. Louis bằng phi cơ. Vì có bão, chuyến bay hoãn lại, và sau đó đổi hướng về một thành phố khác, tại đây chúng tôi ngồi trên phi đạo chờ những đám mây mưa đi qua. Trong khi tôi liếc nhìn đồng hồ và khẽ nhip các ngón tay, nghĩ ngợi bao giờ chúng tôi mới về đến nhà, người hành khách ngồi dãy bên kia đập nhẹ trên cánh tay tôi và hỏi mượn quyển Kinh Thánh. Tôi trao cho Ông. Ông quay sang đưa con gái ngồi ghế bên cạnh, mở Kinh Thánh, và hai người cùng đọc suốt thời gian còn lại trong chuyến đi.

Sau đó ít lâu, bầu trời trong sáng, và chúng tôi tiếp tục hành trình. Chúng tôi đáp xuống St. Louis, khi Ông trả lại quyển Kinh Thánh cho tôi, và bằng một giọng thấp Ông giải thích rằng đây là chuyến bay đầu tiên của cô gái. Gần đây Cô nhập ngũ và lần đầu tiên Cô xa gia đình. Ông hỏi Cô muốn tin nơi Đấng Christ, Cô nói rằng Cô muốn, nhưng Cô không biết làm sao. Vậy nên Ông mượn quyển Kinh Thánh của tôi và nói với Cô về Chúa Jesus. Vừa lúc chúng tôi đáp xuống, Cô nói với Ông rằng Cô tin Chúa Jesus là Con Thượng Đế.

Từ đó, tôi suy tư về biến cố này. Phải chăng Thượng Đế đem cơn bão đến hầu cô gái có thể nghe Phúc âm? Phải chăng Thượng Đế đình hoãn chuyến về của chúng tôi hầu Cô có thì giờ rộng rãi để nghe về Chúa Jesus? Tôi không để cơ hội qua khỏi Ông. Đó là cách Chúa Jesus đã chọn để nhìn giông tố đi vào con đường Ngài: những xáo động cần thiết trong chương trình của Thượng Đế. Nơi nào người ta thấy các tầng trời xám ngắt, Chúa Jesus thấy một trật tự thiên thượng. Nỗi thống khổ của Ngài cần thiết để thành tựu lời tiên tri, và sự hy sinh của Ngài cần thiết để làm trọn luật pháp.

Bạn yêu thích được một trái tim đầy hy vọng chăng? Bạn yêu thích muốn nhìn thế giới qua đôi mắt Chúa Jesus chăng? Nơi nào chúng ta thấy sự cầu nguyện không được đáp ứng, Chúa Jesus thấy sự cầu nguyện được trả lời. Nơi nào chúng ta thấy xa vắng Thượng Đế, Chúa Jesus thấy chương trình của Thượng Đế. Đặc biệt chú ý câu 53:

It would help if we did the same. How can we? Again Jesus gives us guidance. He didn't place all the blame on Judas. He saw another presence that night: *“this is . . . the time when darkness rules”* (Luke 22:53). In no way was Judas innocent, but neither was Judas acting alone. Your attackers aren't acting alone either. *“Our fight is not against people on earth but against the rulers and authorities and the powers of this world's darkness, against the spiritual powers of evil in the heavenly world”* (Eph. 6:12).

Those who betray us are victims of a fallen world. We needn't place all the blame on them. Jesus found enough good in the face of Judas to call him friend, and he can help us do the same with those who hurt us.

Not only did Jesus find good in the bad, he **found purpose in the pain**. Of the ninety-eight words Jesus spoke at his arrest, thirty refer to the purpose of God.

“It must happen this way to bring about what the Scriptures say” (Matt. 26:54).

“All these things have happened so that it will come about as the prophets wrote” (v.56).

Jesus chose to see his immediate struggle as a necessary part of a greater plan. He viewed the Gethsemane conflict as an important but singular act in the grand manuscript of God's drama.

I witnessed something similar on a recent trip. My daughter Andrea and I were flying to St. Louis. Because of storms, the flight was delayed and then diverted to another city where we sat on the runway waiting for the rain clouds to pass. As I was glancing at my watch and drumming my fingers, wondering when we would arrive, the fellow across the aisle tapped me on the arm and asked if he could borrow my Bible. I handed it to him. He turned to a young girl in the adjacent seat, opened the Bible, and the two read the Scriptures for the remainder of the trip.

After some time, the sky cleared, and we resumed our journey. We were landing in St. Louis when he returned the Bible to me and explained in a low voice that this was the girl's first flight. She'd recently joined the military and was leaving home for the first time. He asked her if she believed in Christ, and she said she wanted to but didn't know how. That's when he borrowed my Bible and told her about Jesus. By the time we landed, she told him she believed in Jesus as the Son of God.

I've since wondered about that event. Did God bring the storm so the girl could hear the gospel? Did God delay our arrival so she'd have ample time to learn about Jesus? I wouldn't put it past him. That is how Jesus chose to view the storm that came his way: necessary turbulence in the plan of God. Where others saw gray skies, Jesus saw a divine order. His suffering was necessary to fulfill prophecy, and his sacrifice was necessary to fulfill the law.

Wouldn't you love to have a hope-filled heart? Wouldn't you love to see the world through the eyes of Jesus? Where we see unanswered prayer, Jesus saw answered prayer. Where we see the absence of God, Jesus saw the plan of God. Note especially verse 53:

"*Hắn người biết rằng Ta có thể cầu xin Thiên Phụ, và Ngài sẽ cấp cho Ta hơn mười hai đạo binh thiên sứ.*" Trong hết thấy những kho tàng mà Chúa Jesus gặp được trong đồng rác, đây là điều quan trọng hơn hết. Ngài thấy Đấng Thiên Phụ. Ngài thấy sự hiện diện của Thiên Phụ trong vấn đề. Mười hai đạo binh thiên sứ ở trong sự nhìn thấy của Ngài.

Hắn vậy, Ông Max ơi, nhưng Chúa Jesus là Thượng Đế. Ngài có thể thấy những điều không thấy. Ngài có đôi mắt để nhìn điều thiên thượng và một thị giác để nhìn điều siêu nhiên. Tôi không thể thấy theo cách Ngài thấy.

Có thể chưa đến lúc, song chờ lượng giá thấp quyền lực của Thượng Đế. Ngài có thể thay đổi phương cách Bạn nhìn đời.

Cần chứng cứ? Hãy tạm lấy gương của Elisha và người hầu việc của Ông. Cả hai đang ở Dothan khi một vị vua nổi giận sai một đạo quân đến tiêu diệt họ.

Người hầu việc của Elisha dậy sớm, đi ra ngoài, và người thấy một đạo quân với những kỵ binh và xa binh quanh khắp thị trấn. Người hầu việc thưa cùng Elisha: "Thầy ôi, chúng ta có thể làm gì?"

Elisha đáp: "Chờ sự. Đạo quân chiến đấu cho chúng ta lớn hơn đạo quân nghịch lại chúng ta."

Rồi Elisha cầu nguyện: "Lạy Chúa, xin mở mắt người hầu việc con và cho nó thấy."

Chúa mở mắt người hầu việc trẻ, thì người thấy ngọn núi đầy những kỵ binh và hoả xa bao quanh Elisha. (II Các Vua 6:15-17)

Nhờ quyền phép của Thượng Đế, người hầu việc đã thấy các thiên sứ. Ai dám nói rằng việc này không thể xảy đến cho Bạn giống như thế?

Thượng Đế không bao giờ hứa cất chúng ta khỏi những phần đau của chúng ta. Dù vậy, Ngài có hứa thay đổi phương cách chúng ta nhìn vào chúng. Sứ đồ Paul dành trọn một chương để liệt kê những bao rác: bất an, nan đề, đau khổ, đói khát, trần truồng, hiểm họa, và sự chết tàn bạo. Đây là những Xe tải rác thật sự khó khăn mà chúng ta muốn trốn thoát. Dù vậy, Sứ đồ Paul công bố giá trị của chúng: "*Trong hết thấy những điều này, nhờ Thượng Đế, chúng ta được đắc thắng trọn vẹn*" (Rom. 8:35-37). Thay bằng một giới từ khác, chúng ta sẽ thích hơn. Chúng ta có thể chọn: "*Rời khỏi hết thấy những điều này,*" hoặc "*Xa cách hết thấy những điều này,*" hoặc "*Không có hết thấy những điều này.*" Nhưng Sứ đồ Paul nói; "*Trong*" *hết thấy những điều này.* Giải pháp không phải là tránh khó khăn, song thay đổi phương cách chúng ta nhìn những khó khăn.

Thượng Đế có thể điều chỉnh thị giác của Bạn.

Ngài hỏi: "*Ai ban cho cái nhìn của con người?*" rồi Ngài đáp: "*Chính Ta, là Chúa*" (Du Xuất 4:11). Thượng Đế cho Balaam thấy thiên sứ, Elisha thấy đạo quân, Jacob thấy cầu thang, và Saul thấy Đấng Cứu độ. Hơn một người đã cầu xin như người mù: "*Thưa Thầy, tôi muốn được thấy.*" Và hơn một người đã bước đi với thị giác trong sáng. Ai dám nói rằng Thượng Đế sẽ không làm cho Bạn giống như vậy?

"Surely you know I could ask my father; and he would give me more than twelve armies of angels." Of all the treasures Jesus saw in the trash, this is most significant. He saw his Father. He saw his Father's presence in the problem. Twelve armies of angels were within his sight.

Sure, Max, but Jesus was God. He could see the unseen. He had eyes for heaven and a vision for the supernatural. I can't see the way he saw.

Not yet maybe, but don't underestimate God's power. He can change the way you look at life.

Need proof? How about the example of Elisha and his servant? The two were in Dothan when an angry king sent his army to destroy them.

Elisha's servant got up early, and when he went out, he saw an army with horses and chariots all around the city. The servant said to Elisha, "Oh, my master, what can we do?"

Elisha said, "Don't be afraid. The army that fights for us is larger than the one against us." Then Elisha prayed, "Lord, open my servant's eyes, and let him see."

The Lord opened the eyes of the young man, and he saw that the mountain was full of horses and chariots of fire all around Elisha.

(2 Kings 6:15-17)

By God's power, the servant saw the angels. Who is to say the same can't happen for you?

God never promises to remove us from our struggles. He does promise, however, to change the way we look at them. The apostle Paul dedicates a paragraph to listing trash bags: troubles, problems, sufferings, hunger, nakedness, danger, and violent death. These are the very Dumpsters of difficulty we hope to escape. Paul, however, states their value. "*In all these things we have full victory through God*" (Rom. 8:35-37). We'd prefer another preposition. We'd opt for "Apart from all these things," or "Away from all these things," or even, "Without all these things." But Paul says, "In" all these things. The solution is not to avoid trouble but to change the way we see our troubles.

God can correct your vision.

He asks, "*Who gives a person sight?*" then answers, "*It is I, the Lord*" (Exod. 4:11). God let Balaam see the angel, and Elisha see the army, and Jacob see the ladder, and Saul see the Savior.

More than one have made the request of the blind man, "*Teacher, I want to see*" (Mark 10:51). And more than one have walked away with clear vision. Who is to say God won't do the same for you?

(Excerpt from Just Like Jesus by Max Lucado)